

Metodă de măsurare a componentelor impedanței, care constă în formarea unui circuit de măsurare rezonant în serie din obiectul măsurat și bornele de ieșire ale unui convertor de impedanță cu reglare independentă și cu valori preinstalate ale modulului și fazei impedanței reproduse, egale cu valoarea maximă a benzii de reglare și cu 180° , respectiv; alimentarea circuitului de măsurare rezonant cu un semnal de măsurare; formarea unor semnale de dezechilibru și de referință din căderile de tensiune pe circuitul rezonant și pe impedanța reprodusă de convertor, respectiv; echilibrarea circuitului de măsurare prin reglarea modulului până la obținerea valorii zero a semnalului de dezechilibru și reglarea concomitentă a fazei impedanței reproduse de convertor până la atingerea valorii defazajului între semnalele de dezechilibru și de referință egale cu 0° sau 180° , precum și în determinarea componentelor impedanței măsurate din dependența lor cunoscută de mărimile de intrare ale convertorului, caracterizată prin aceea că în dependență de caracterul impedanței obiectului măsurat, reglarea fazei impedanței reproduse de convertor se efectuează în benzile de valori: $180\dots270^\circ$ – pentru impedanțe cu caracter inductiv, $90\dots180^\circ$ – pentru impedanțe cu caracter capacitiv și 180° – pentru impedanțe cu caracter activ.